

med efterfølgende obligatorisk domstolsprøvelse af disse indgreb efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, jf. § 36, stk. 2. En sådan domstolsprøvelse skal ske, selv om farlighedsdekretet i mellemtiden måtte være blevet afløst af en straffeprocessuel foranstaltning.

For opholdet og behandlingen i sikringsanstalten gælder i øvrigt reglerne i dette lovforslag bortset fra §§ 5–11, § 21, stk. 2, § 24, stk. 1, nr. 5, og bestemmelserne om klager over frihedsberøvelse i kapitel 10. §§ 2 og 4 finder dog ikke fuldt ud anvendelse på sindssyge, der skal anbringes i sikringsanstalten, idet farlighedsdekret må afsiges, når betingelserne herfor er opfyldt, uanset om patienten måtte samtykke i anbringelsen, ligesom Justitsministeriet kan ophæve et farlighedsdekret, selv om patienten måtte ønske at forblive på sikringsanstalten. Derimod gælder §§ 2 og 4 fuldt ud for behandlingen af patienterne på sikringsanstalten, jf. §§ 12–19.

Den administrative kompetence til at ophæve et farlighedsdekret er henlagt til justitsministeren. Heraf følger, at overlægen ved sikringsanstalten ikke selv kan træffe bestemmelse om ophævelse, men, når fortsat ophold i sikringsanstalten ikke længere findes påkrævet, skal rette henvendelse til Justitsministeriet med indstilling om, at farlighedsdekretet ophæves. En sådan pligt følger af § 21, stk. 1.

Nægter justitsministeren at ophæve en af retten i medfør af forslaget § 43, stk. 2, godkendt anbringelse, kan justitsministerens afslag begæres indbragt for retten efter den for patienten lette adgang til domstolsprøvelse efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, jf. forslaget § 44, stk. 1, 4. punktum.

På baggrund af de samme hensyn, der ligger bag bestemmelsen i § 43, stk. 2, foreslås der også for farlighedsdekretets vedkommende fastsat frister, der skal forløbe, før spørgsmål om fornyet efterprøvelse kan rejses, jf. forslaget § 44, stk. 1, 3. punktum, og § 44, stk. 2.

De nævnte frister gælder imidlertid ikke for overlægen ved sikringsanstalten, der på et hvilket som helst tidspunkt kan fremsætte anmodning over for Justitsministeriet om, at spørgsmålet om foranstaltningens ophævelse tages op til fornyet overvejelse.

Der henvises i øvrigt til betænkning nr. 1109/1987, side 104–107.

Til kapitel 12

Patienter indlagt i henhold til strafferetlig afgørelse

Til § 45

Der henvises til betænkning nr. 1109/1987, side 107–109 (bemærkninger til § 43 i udvalgets lovudkast).

Til kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Til § 46

I § 46 angives ikrafttrædelsesdatoen til 1. oktober 1989, og som overgangsbestemmelse foreslås, at de nye regler finder anvendelse på alle afgørelser, der træffes efter ikrafttrædelsesdatoen, hvorimod ældre afgørelser skal bedømmes efter den nugældende lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold, jf. dog nedenfor om beskikkede tilsynsværger. Dette medfører, at alle sager, der er under behandling i Justitsministeriet og Sundhedsstyrelsen, ved lovens ikrafttrædelse skal oversendes henholdsvis til indsigtspænet og Det Psykiatriske Landsnævnet.

For så vidt angår frihedsberøvede patienter, der har fået beskikket tilsynsværger efter de hidtil gældende regler, og som er undergivet frihedsberøvelse også efter lovens ikrafttræden, skal der snarest efter lovens ikrafttræden beskikkes en patientrådgiver.

De sager, der ved lovens ikrafttræden verserer hos skifteretten om tilsynsværgerbeskikkelse, skal straks tilsendes vedkommende psykiatriske sygehus med henblik på beskikkelse af patientrådgiver i henhold til lovforslagets § 26, stk. 2.

Til § 47

Bestemmelsen ophæver med virkning fra lovens ikrafttræden pligten til i henhold til lov nr. 123 af 29. april 1913 om opførelse af et sindssygehospital og en dertil knyttet sikringsanstalt på Sjælland at indhente en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen. Denne høringsforskrift fra 1913 må efter oprettelsen af Retslægerådet anses for overflødig. Ophævelse af høringspligten vil ikke kun have betydning ved behandlingen af farlighedsdekreter, men også ved behandlingen af strafesager, hvor der opstår spørgsmål om anbringelse i sikringsanstalten.

Til § 48

Udvalget vedrørende sindslidendes retsstilling har i betænkning nr. 1109/1987, s. 103, foreslået retsplejelovens § 469 ændret, således at disse sager, så længe patienten ikke er udskrevet, behandles ved byretten i den retskreds, hvor sygehuset ligger, og ikke ved byretten dér, hvor patienten har bopæl. En sådan regel vil sikre umiddelbar bevisførelse ved den dømmende ret og spare tid for parter og vidner, som normalt alle vil have kortere afstand til retten i den retskreds, hvor sygehuset ligger, end til patientens hjemting.

Justitsministeren har tiltrådt udvalgets forslag herom. Denne ændring af retsplejeloven træder i kraft i overensstemmelse med bestemmelsen i § 46, stk. 1.